

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ

ಮಾರ್ಚ್ 2018

ತಪಸ್ಸು

*Nothing must ever be done
that cannot be done before the Divine.*

- The Mother

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
<p>ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ, ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580007. ಫೋನ್ : 0836 - 2774044</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾವ್ಲೆ ಡಾ ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಡಾ ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ. ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560078.</p> <p>ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ : ಶೇಷಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೈವಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560078.</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ, ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560078. ಫೋನ್ : 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p>	<p style="text-align: center;">“ತಪಸ್ಸು”</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ</p> <p>ಸ್ವ-ದೇಹ ದಂಡನೆ ತಪಸ್ಸಲ್ಲ 4 ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು 9 ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು 18 ಚ್ಚಾನವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು 23 ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು 36</p> <p>ಅನುಬಂಧ:</p> <p>ಸಮಗ್ರ ಯೋಗ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಜೀವನ 53 ನಿರ್ವಾಣವೋ ಇಲ್ಲವೆ ಉಚ್ಚತರ ಉತ್ಪಾಂತಿಯೋ? 56</p> <p>ವಾರ್ತಾಪತ್ರ 57</p>

ಸಂಪಾದಕೀಯ: ಉಪವಾಸದಿಂದಿರುವ, ದೀರ್ಘಕಾಲ ನಿರ್ದೇಶನದ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಬಾಹ್ಯ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಪಸ್ಸು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ತಪ್ಪುತಿಳಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಆಳಾತಿಆಳದ ಆಂತರಿಕ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಅದರರ್ಥ ಸ್ವ-ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಭೀಪ್ಸೆಯ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಸಾರಭೂತವಾಗಿ ಅದು ಅಂತರದಲ್ಲಿರುವ ಹಾತೊರೆತಗಳನ್ನು, ಆಸೆಗಳನ್ನು, ಯೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ, ತಪಸ್ಸೆಂದು ಮನುಷ್ಯ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ, ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅದ್ಭುತದ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಆಂತರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಓದುಗರೊಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

*

ಯೋಗದ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ, ಒಂದು ತಪಸ್ಸಿದು ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯದು. ಇನ್ನೊಂದು ಶರಣಾಗತಿಯದು. ತಪಸ್ಸಿನ ಮಾರ್ಗ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಏಕಮಾತ್ರವಾಗಿ (solely) ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮದೇ ಬಲದಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಆರೋಹಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಪತನಗೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಪತನಗೊಂಡರೆ ಮೈಮುರಿದುಕೊಂಡು ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಉಪಾಯ ದೊರಕಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಶ್ರಮದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶರಣಾಗತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾರ್ಗ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದದ್ದು ಹಾಗೂ ನಿಶ್ಚಿತ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಸ್ವ-ದೇಹ ದಂಡನೆ ತಪಸ್ಸಲ್ಲ

(12/48-71) ಅತಿಮಾನಸ ಸಿದ್ಧಿಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಸಮಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಲು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ತಪಸ್ಸು ಹಾಗೂ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ವಿಮುಕ್ತಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿವೆ.

ತಪಸ್ಸು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವ-ದೇಹ ದಂಡನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಜನರು ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಪಸ್ಸು ಕುರಿತು ಯಾರಾದರೂ ಮಾತನಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ನಾವು ವಿರಕ್ತನ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವನು ಭೌತಿಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕರಣಗೊಳಿಸುವ ಕಷ್ಟಕರ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದೆಲ್ಲ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಪಡಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅವು ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಹೊರೆಯೆಂದು, ಬಂಧನ-ಕಾರಕವೆಂದು, ಎಲ್ಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳೆಂದು, ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಅವು ತಿದ್ದಲಾಗದ ಏನೋ ಒಂದೆಂದು ಪ್ರಕೃತಿ ಇಲ್ಲವೆ ದೈವೀಕೃತ ಮರಣ ತಂದುಕೊಡುವವರೆಗೆ ಹರ್ಷಚಿತ್ತದಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಭಾರವೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕರುಣೆಯಿಂದ ಚೆಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ಜೀವನವು ಪ್ರಗತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಮನುಷ್ಯ, ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು, ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಹಂತವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ತಲುಪುವಂತಾಗುವುದು, ಈ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದಾಗಿ ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು.

ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ಜೀವನ ಒಂದು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರವಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ಒಂದು ಸಾಧನವಲ್ಲ, ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಮೂಲಕ ಅದು ಒಂದು ಗುರಿ ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬೇಕು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಾವು ತಪಸ್ಸು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದು ದೇಹದ ಬಗ್ಗೆ ತಾತ್ಕಾರದಿಂದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ನಾವು ಅದರಿಂದ ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿರಕ್ತನ ಎಲ್ಲ ತಪಸ್ಸುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದ ತಪಸ್ಸೊಂದಿದೆ. ಆ ತಪಸ್ಸು

ಸಮಗ್ರ ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ, ಅದು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ತಪಸ್ಸಾಗಿದ್ದು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅತಿಮಾನಸ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ತಪಸ್ಸುಗಳು ದೇಹದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಷ್ಟು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮುಂದೆ ಸರಿಯಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಾವು ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತೇವೆ.

ಆತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಬಹಳ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯೆಂದರೆ ವಿರಕ್ತರ ಆಚರಣೆಗಳೆಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವನ್ನು ದೇಹದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ದಂಡಿಸುವ ಈ ಆಚರಣೆಗಳು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯ ಆನಂದವನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವಂತಹವಾಗಿವೆ. ವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಬಗೆಯ ದುರಾಗ್ರಹದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದು, ಅದು ವಿರಕ್ತನನ್ನು ದೇಹದಂಡನೆಯತ್ತ ತಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಾಧು ಮೊಳೆಗಳಿದ್ದ ಹಾಸಿಗೆಯ ನೆರವು ಪಡೆಯುವುದಾಗಲಿ, ಏಕಾಂತಪ್ರಿಯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್‌ನು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಚಾವಟಿ ಏಟುಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಕೂದಲ ಜುಬ್ಬ ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊರೆ ಹೋಗುವುದಾಗಲಿ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂಸಾಸಕ್ತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರದೆ ಇರಬಹುದು, ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಇರಬಹುದು, ಅದು ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಅರಸುವಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಉಗ್ರ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅವಚೇತನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳು ಅಸಹ್ಯ, ತುಚ್ಛ, ಅಂಧಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದವುಗಳು, ರೋಗಗ್ರಸ್ತವಾದವುಗಳಾಗಿದ್ದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ಬಹಳ ದೂರವಿರುತ್ತವೆ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವು ಪ್ರಕಾಶ, ಸಮತೋಲನ, ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಲ್ಲದ ಆ ವಿಷಯಗಳು ದೇಹ ಕುರಿತು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕೊಂಡಾಡಲಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ

ತನ್ನದೇ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ನಡೆಸುವ ಕ್ರೌರ್ಯವೂ ಕೂಡ ಕ್ರೌರ್ಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಹಿಂಸೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಚ್ಛಾರಹಿತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಚ್ಛಾರಹಿತ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಗೆ ಬಲವತ್ತರವಾದ ಸಂವೇದನೆಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸಂವೇದನೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ನೋವು, ಅವಮಾನ ಹಾಗೂ ಕಾಟ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಂತೋಷಪಡುವುದು ಕ್ರೌರ್ಯದ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಲವತ್ತರವಾದ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಈ ಅಂಶಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಎಲ್ಲ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆತ್ಮದತ್ತ ಹಾರಿ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದೇಹ ಅಡ್ಡಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈ ಆಚರಣೆಯ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿತ್ವ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ಲೋಲುಪತೆ ಹಾಗೂ ಅದರೊಡನೆ ಬರುವ ಮಬ್ಬು, ವೈರಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ಲೋಲುಪತೆ ಹಾಗೂ ಅದು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ವಿಭಜನೆ ಇವುಗಳೊಡನೆ ಕಾದಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅತೀಕವನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿದ, ಸಮತೋಲನವಿರುವ, ಸಮತೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಾಂತತೆಗಳಿರುವ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ದೇಹ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಪೀಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಅದರ ಸ್ಥಿರತೆ ಹಾಗೂ ಸರಳತೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ದೇಹಕ್ಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಪೋಷಣೆ ಹಾಗೂ ಶುಚಿತ್ವಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ವೈರಾಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಿರಾಡಂಬರದ, ಆಸೆಗಳಿಲ್ಲದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ಅನಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವುದು, ಅಲಕ್ಷಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅದು ತನ್ನ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆಂತರಿಕ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ, ಶುಚಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಸಮತೋಲನಗಳಿಂದ ಅನಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೆ ಸತತ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ

ಎಂದಿಗೂ ದೇಹವು ನಿಮ್ಮತರ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಇರುವುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ತಪಸ್ಸಿನ ಸಹಾಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅವು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ವಿಮುಕ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮತರಂಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವವು. ಈ ತಪಸ್ಸಿನ ಆಚರಣೆಯು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ:

1. ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು
2. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು
3. ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು
4. ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು.

ಇವುಗಳನ್ನು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಕ್ರಮ ನಿರ್ದೇಶನದಿಂದ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕನಿಷ್ಠವಾದದ್ದು, ಒಂದು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡಿಮೆ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು ಇಲ್ಲವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು.

ಕ್ರಮ, ಮಹತ್ವ ಹಾಗೂ ಗಹನತೆ ಇವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ನಿಯಮವೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ನೋಟವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ನಂತರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾಗುವುದು.

ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ನಿನಗೆ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರೆ ಬಂದಿದೆ ಮತ್ತು ನೀನು ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನ ಗುರಿ ಹಾಗೂ ಕೊನೆ ಮುಂದಿರುತ್ತವೆ. ಆಸೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯಸಾಧಿಸುವುದು, ಜೀವನದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಆಚೆಗಿರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಕನಸು, ನಿದ್ರೆ, ನೀರಡಿಕೆ ಹಾಗೂ ಹಸಿವು ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದು, ಇಲ್ಲವೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ಅವುಗಳ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವುದು ನನ್ನ ಯೋಗದ ಭಾಗವಲ್ಲ. ಈ ಯೋಗದ ಉದ್ದೇಶ ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಹಾಗೂ ಅದರ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ, ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯಾನಂದ. ಇವುಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಗ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ವೈರಾಗ್ಯದ್ದಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೈವೀ ಜೀವನದ್ದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಜಗತ್ತಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪರ್ಕಗಳಿಂದ ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಯೋಗದ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ.

*

ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಯೋಗದ ರೀತಿ ಇತರ ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದೆ - ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಜ್ಞಾನಿ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯತ್ತ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅತಿಮಾನಸ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿ ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ ತರುವುದಾಗಿದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಭೌತದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಜೀವನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ ಗುರಿ ಹಾಗೂ ಯೋಗ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ಹಲವಾರು ಜನರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು

ತೋರಿಬರುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಜ್ಞಾನಿ ಜಗತ್ತಿನ - ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಂಡ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿವೆ, ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸಾಧಕ ತನ್ನದೇ ದೇಹ ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಟಮಾರಿ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಆದರ್ಶವನ್ನು ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ, ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದರೆ, ಗತಕಾಲವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆ ಮತ್ತು ಈ ದೈವೀ ಸಾಧ್ಯತೆಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ನೀನು ಅದನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ.

ಈ ಯೋಗದ ಸಾಧನೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಮಾನಸಿಕ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಧ್ಯಾನದ ವಿಧಿಸಿದ ರೂಪಗಳಿಂದ, ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲ ಇತರ ಯಾವುದೋ ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಭೀಪ್ಸೆಯ ಮೂಲಕ, ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ಸ್ವ-ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ, ದೈವೀ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮ ಮೇಲ್ಗಡೆಗಿರುವ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಅದರ ಕಾರ್ಯಗತಿಗಳಿಗೆ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವ-ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಇವುಗಳಿಗೆ ಪರಕೀಯ ಎನಿಸುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ನಂಬಿಕೆ, ಅಭೀಪ್ಸೆ ಹಾಗೂ ಶರಣಾಗತಿ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಈ ಸ್ವ-ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಬರಬಲ್ಲದು.

CWSA, 29/19-20

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು

ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು, ಭೌತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡ ತಪಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕ, ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮೂಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇಹದ ನಿರ್ಮಾಣ, ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯ, ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮತೆ ಹಾಗೂ ಚುರುಕಾಗಿರುವಿಕೆ,

ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಾಗಿರುವಿಕೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮವೆಂದಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಭೌತಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯನ್ನು ಸಹಾಯಕವೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ದೇಹವು ಒಂದು ದೈನಂದಿನ, ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ರೂಢಿಗಳಿಗೆ, ಅವು ಎಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಗುಲಾಮನಾಗುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಮ್ಮತೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಾದಾಗ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ರೂಢಿಗಳಿಗೆ, ಅವು ಎಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಗುಲಾಮನಾಗುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಮ್ಮತೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಾದಾಗ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಮನುಷ್ಯ ಉಕ್ಕಿನಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ, ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕ ಗುಣವಿರುವ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ಮಾಂಸ ಖಂಡಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವನು, ಸಂದರ್ಭ ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಏನನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ದೇಹದಿಂದ ಬೇಡದಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು, ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಚೈತನ್ಯದ ವ್ಯಯವಾಗಬೇಕು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಬಳಲಿಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಕ್ಷಯಿಸುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ವಿಭಜನೆಗಳತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದನ್ನು ಹೊರಗಿಡಬೇಕು.

ಉಚ್ಚತರ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ದೇಹವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಶಾರೀರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ನಿದ್ರೆ, ಆಹಾರ, ವ್ಯಾಯಾಮ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ

ರೂಢಿಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಬಯಸುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ. ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ ಇರಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನದೇ ದೇಹದ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು - ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ - ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಇದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ನಂತರ, ಸರಿ, ಅದನ್ನು ಅವನು ಆಲಸ್ಯ ಹಗಲುಗನಸುಗಳಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಚಪಲಗಳಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದು, ಅವು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ - ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಲೋಭನೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಕೂಡಲೆ, ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಲಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇರಲಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿ ಕುಗ್ಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ವಿಫಲತೆಗೆ ದ್ವಾರ ತೆರೆದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ವರ್ಜಿಸಬೇಕು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚಾಟ ಮಾಡಿ ದಣಿದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು, ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವ ಮೇಜವಾನಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕುಡಿತದ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಾರದು, ಅನ್ಯಮನಸ್ಕತೆ ಇರಬಾರದು, ದೈನಂದಿನ ಆಚರಣೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಬಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಮನರಂಜನೆ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡು ಚೈತನ್ಯದ ಅಪವ್ಯಯ ಮಾಡಬಾರದು. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಹಾಗೂ ನಿಯಮಿತತನದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಅಧೀನನಾಗಿರಬೇಕು; ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದೇಹವು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವಂತೆ ಬಲಪಡಿಸುವುದರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕು. ಈ ಆದರ್ಶ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಅತಿರೇಕಗಳನ್ನು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದುರ್ಗುಣವನ್ನು, ಅದು ಚಿಕ್ಕದೇ ಆಗಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ದೊಡ್ಡದೇ ಆಗಿರಲಿ, ತೊರೆಯಬೇಕು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಿಷವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ತಂಬಾಕು, ಮದ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕು, ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಚಟಗಳನ್ನು ಜನರು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಕ್ರಮೇಣ

ಸಂಕಲ್ಪ ಹಾಗೂ ಸ್ಮರಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಮಾನವರು, ಅತಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಕೂಡ, ಆಹಾರ, ಅದರ ತಯಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಬಳಕೆ ಕುರಿತು ಪೂರ್ತಿ ಮಗ್ನವಾಗಿರುವ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ರಾಸಾಯನಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು.

ವಿಶ್ರಾಂತಿದಾಯಕ ನಿದ್ರೆ

ಆಹಾರ ಕುರಿತಾದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ನಿಯಮವನ್ನು ಜೋಡಿಸಬೇಕು. ಅದು ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಬಿಡುವುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿದೆ. ದೇಹವನ್ನು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಭಾರದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ ನಿದ್ರೆಯಾಗಬಾರದು. ಮಿತಾಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅತೀರಿಕೆಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವುದರಿಂದ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಿದ್ರೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲದ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತ ನಿದ್ರೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ್ದು. ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ಆರಾಮ ಪಡೆಯಲು ನಿಯಮವೊಂದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮಲಗುವ ಮುನ್ನ ಒಂದು ನಿಯಮವೆನ್ನುವಂತೆ ಏನನ್ನಾದರೂ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಹಾಲು, ಸೂಪ್ ಇಲ್ಲವೆ ಹಣ್ಣಿನ ರಸ ಸೇವಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು. ಹಗುರಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಶಾಂತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಲಗುವ ಮುನ್ನ ಭಾರೀ ಭೋಜನಗಳಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ನಿದ್ರೆ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ, ದುಃಸ್ವಪ್ನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿ ತೊಂದರೆಯನ್ನು, ಅಲಸ್ಯವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಚ್ಚಳಗೊಳಿಸುವುದು, ಉದ್ದೇಗಗಳನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸುವುದು, ಉಕ್ಕಿಬರುವ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳೊಡನಿರುವ ಮುನ್ನೊಲವುಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ. ನಿದ್ರೆ

ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒರಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ಬಹಳ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಮನಾಕರ್ಷಕ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಉದ್ದೇಶಗೊಳಿಸುವ ಇಲ್ಲವೆ ಬಹಳ ಮನೋರಂಜಕ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಓದಿದ್ದರೆ, ಕೂಡಲೆ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ದೇಹದ ಇತರ ಭಾಗಗಳು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮಿದುಳು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಲ್ಲದ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುವ ರೂಢಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರು ಉನ್ನತ ಹಾಗೂ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರೇಪಣೆ, ಉಚ್ಚ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿದಾಯಕ ವಿಚಾರದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ನಿದ್ರೆಗೆ ಬಹಳ ಹಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮಲಗಿಕೊಂಡಾಗ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕಾರ್ಯ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಯಾಮ

ಸ್ಥಿರತೆ ಶಾಂತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕಳೆದ ನಂತರ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಸಂಘಟಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಗತಿಪರ ಹಾಗೂ ಕೌಶಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವ್ಯಾಯಾಮ ಹಾಗೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ವಿಭಜಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಇವೆರಡೂ ಭೌತಿಕ ತಪಸ್ಸಿನ ಭಾಗವಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಆಗಲೇಬೇಕು. ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಪರಿಣತನೊಬ್ಬನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಪಡೆಯಬೇಕು, ಗರಿಷ್ಠ ಪರಿಣಾಮ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಾಯಾಮದ ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಮಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇವುಗಳ ಆಯ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತರುವಿಕೆಗಳು ನಿರಾಧಾರವಾದ ಊಹೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರಬಾರದು. ಇದು ಅಥವಾ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಇಲ್ಲವೆ

ಹೆಚ್ಚು ಮೋಚನದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ತರಬೇತುದಾರ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವವರೆಗೆ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ದೇಹದ ಸ್ವ-ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಇಲ್ಲವೆ ಸರಳ ರೂಪದ ಸ್ವ-ಸುಧಾರಣೆ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರ ಪರಿಹಾರ ಬಹಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು, ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವಿಕೆಯನ್ನು, ನಿಯಮಿತತನವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಜನರು ಯೋಚಿಸುವುದರ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರೀಡಾಪಟುವಿನ ಜೀವನ ಮೋಚನದಾಗಲಿ, ಚಿತ್ತವಿಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವಂತಹದಾಗಲಿ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅದು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ರೂಢಿಗಳ ಜೀವನವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಣಾಮದ ವಿರುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅವು ಆಸ್ಪದ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ನಿಯಮವಿದೆ: ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಇಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರದೆ ಇರುವುದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ನಿಯಮದಡಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಮಹತ್ವದ ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಂದು ಭೇದ ಮಾಡಲಾಗದು, ಸ್ವ-ಪ್ರಭುತ್ವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರೇಪಡುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಮನಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವುದು. ಮನುಷ್ಯ, ತನಗೆ ಹಿಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅವನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಆಸ್ಥೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ, ಅತ್ಯಂತ ಅಲ್ಪವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಆಸ್ಥೆ ವಹಿಸಿ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ನಿಜವಾದದ್ದು. ಇದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿರುವ ರಹಸ್ಯ ಸ್ವ-ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯತ್ತ ಇರುವ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಯಾವುದೇ ವೃತ್ತಿ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯ ಏನನ್ನೇ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿ, ಅವನು ಅದನ್ನು ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನವಿರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಭೌತಿಕವಾದದ್ದೆನಿಸುವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಲಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ

ಬೌದ್ಧಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅಪವಾದವೆಂಬುದು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಅನಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು.

ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮುಕ್ತಿ

ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದರತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ನೈತಿಕ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರಬೇಕು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಇದರರ್ಥ ಅವನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರದ, ನೀತಿಗೆಟ್ಟ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅವನು ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಮಗಳಿಗಿಂತ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನದಾದ ನಿಯಮವನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಜೀವನವು ಆಷಾಢಭೂತಿತನವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತದೆ. ದೇಹ ಸಮತೋಲನ, ಬಲ ಹಾಗೂ ಸೌಂದರ್ಯಗಳೊಡನೆ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಇಡೀ ಭೌತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಬೇಕು. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಲೈಂಗಿಕ ಸುಖವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮರಣದತ್ತ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರ ಹಾಗೂ ರಹಸ್ಯವಾದಿ ಪಂಥಗಳಲ್ಲಿ, ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಅಭಿಷ್ಠೆ ಪಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಈ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು, ಯಾವಾಗಲೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವ ಅವಧಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೆ ದ್ವಾರ ತೆರೆದಿರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಪತನವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅತಿಮಾನಸ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಸಂತೋಷ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವ, ಮೈಮನಗಳ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಹೋಗಲು ಎಂದಿಗೂ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದು. ಶಕ್ತಿ, ಪ್ರಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿ

ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅಂಧಕಾರ ಹಾಗೂ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡುವವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವೃತ್ತ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಅತಿಮಾನಸ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ತಯಾರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವ ಜನರು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವೃತ್ತದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹವನ್ನಿರಿಸಬೇಕು, ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದಮನ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು, ಆದರೆ ಕೀಳಾದುದನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ-ವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಬದಲಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಂತರಿಕ ಕ್ರಿಯೆ(alchemy) ಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಚೈತನ್ಯಗಳು ಪ್ರಗತಿ ಹಾಗೂ ಸಮಗ್ರ ಪರಿವರ್ತನೆ ತಂದುಕೊಡುವ ಚೈತನ್ಯಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪರಿಣಾಮ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ನಿಜವಾಗಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಮಾನಸಿಕ, ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಮೂಲಭೂತ ಹಾಗೂ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿವರ್ತನೆ ಅಂತರ್ಯದಿಂದ ಬಾಹ್ಯದತ್ತ ಸಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಬಾಹ್ಯಪರಿವರ್ತನೆ ಈ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದು ಹಾಗೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದುದು.

ಮಾನವ ಕುಲ ಅದು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಳಿಯಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಕುಲವೊಂದರ ಸೃಷ್ಟಿಗಾಗಿ ಇದೇ ದೇಹವನ್ನು ಒಂದು ಮುಂದಿರಿಸುವ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವೆರಡನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಲಾಗದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣ, ಮನುಷ್ಯ ನಿನ್ನೆಯ ಮಾನವತೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕೋ ಅಥವಾ ನಾಳಿನ ಅತಿಮಾನವತೆಯ ಭಾಗವಾಗಬೇಕೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ಜೀವನದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಭಾಗವಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ಈಗಿದ್ದ ಹಾಗಿರುವ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇಡಿಯಾದ ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಾಮರಸ್ಯವಿರುವ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ದಿವ್ಯಾನಂದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಅವನು ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.

CWM, 12/50-55

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮವನ್ನು, ದೈವೀ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯಾನಂದವನ್ನು ತರುವುದು, ನಿಜವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಕಿರೀಟಪ್ರಾಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ, ಸಾರಭೂತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೆಂದಾಗಿ, ತಳಹದಿಯೆಂದಾಗಿ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಕನೆಂದಾಗಿ ದೈವೀಸತ್ಯ (ನಾನದನ್ನು ಅತಿಮಾನಸ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ) ಹಾಗೂ ಅದರ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದಾಗಿ ತೋರಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮವೇ ಸ್ವತಃ ಸದ್ಯದ ಗೊಂದಲಗಳಿಂದ ಕುರುಡಾಗಿ ಅದರ ಮಾನವ ತೊಟ್ಟಿಗಳ (receptacles)ಲ್ಲಿ ಎಡವಬಹುದು, ಹಾಗಿರದಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸದೆ ಇರಬಹುದು ಅದು ತಿರಸ್ಕೃತಗೊಳ್ಳಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ವಿರೂಪಕೊಳ್ಳಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ನಿಮ್ಮ ಮಟ್ಟದ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ಚಾಂಚಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ದೈವೀ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮ ಮೊದಲು ವಿಶ್ವಾತೀತವಾದ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಂಭರವಾದ ಏನೋ ಒಂದೆಂಬಂತೆ ಅವರೋಹಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ವಿಶ್ವಾತೀತತೆಯಿಂದ, ವಿಶ್ವಂಭರತೆಯಿಂದ ಅದು ದೈವೀ ಸತ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತಾರವಾದ, ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾದ, ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತ, ಯಾವುದೇ ಮಾನವ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲವೆ ಹೃದಯ ಈಗ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಈ ಅವರೋಹಣದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಂಡಾಗ ಅವನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ಜನ್ಮದ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳ, ನಿಜವಾದ, ಉಪಕರಣವಾಗಬಲ್ಲನು.

CWSA, 29/333

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು

ಚೈತನ್ಯದ ಮೂಲಗಳು

ಇದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಕ ತಪಸ್ಸಿನತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಂವೇದನೆಗಳ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ತಪಸ್ಸಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣಿಕವು ಚೈತನ್ಯದ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಉತ್ಸಾಹದ ಮೂಲಸ್ಥಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯೋಚನೆಯು ಪ್ರಾಣಿಕದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಿಕವು ಆಸೆಗಳ, ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಉಗ್ರ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳ, ಉಗ್ರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ, ಬಂಡಾಯದ ಹಾಗೂ ಬಿನ್ನತೆಯ ಮೂಲಸ್ಥಾನವೆಂಬುದೂ ನಿಜ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣಿಕವನ್ನು ಅದುಮಿಡುವುದು, ಅದರ ಆಹಾರವಾದ ಸಂವೇದನೆಗಳಾವೂ ದೊರಕದಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಸಂವೇದನೆಗಳಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣಿಕ ಪೋಷಣೆ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿರ್ದ್ರೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಉಪವಾಸದಿಂದ ಸಾಯುತ್ತದೆ.

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಕಕ್ಕೆ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಜೀವನಾಧಾರಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕುವಂತಹದು ಭೌತಿಕ ಚೈತನ್ಯಗಳಿಂದ, ಸಂವೇದನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯ ರೀತಿಯೆಂದರೆ, ಅದು ವಿಶ್ವಂಭರ ಪ್ರಾಣಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕ-ದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾದಾಗ ಹಾಗೂ ಸ್ವೀಕಾರ ಯೋಗ್ಯವಾದಾಗ, ತನ್ನದೇ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಣಿಕವು ತನ್ನ ಜೀವನಾಧಾರವನ್ನು ಮೇಲಿನಿಂದ ದೊರಕಿಸುತ್ತದೆ, ಆಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅದು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಮೂರನೆಯ ರೀತಿ.

ಈ ಮೂರು ಮೂಲಗಳಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರು, ಯಾವಾಗಲೂ, ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಹೆಣಗುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಅವರಿಗೆ, ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ

ಅವರ ಯಾತನೆಗಳ ಹಾಗೂ ದುರ್ದೈವಗಳ ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ತಮ್ಮ ಸಹಯೋಗಿಗಳೊಡನೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಪ್ರೇಮ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡು ಶಕ್ತಿಗಳ ನಡುವಿರುವ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ಅದು ಪರಸ್ಪರ ವಿನಿಮಯದ ಮೂಲಕ ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆಹಾರಾಭಾವದಿಂದ ನರಳಬಾರದು, ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಿಕವನ್ನು ಹಾಗೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕು

ಹೀಗೆ ನಾವು ಪ್ರಾಣಿಕವನ್ನು ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿ ಕೆಡವಲು ಬಯಸದಿದ್ದರೆ, ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಾರದು ಇಲ್ಲವೆ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಥವಾ ಗಾಢತೆಗಳನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಬಾರದು, ಅವುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಸಂವೇದನೆಗಳು ಜ್ಞಾನದ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉಪಕರಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅವು ತಮ್ಮ ಗುರಿಗಳಿಗಾಗಿ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕಾದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಹಂಮನ್ಯತೆಯಿಂದ, ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮತ್ಯಾಜಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕುರುಡುತನದ ಹಾಗೂ ಅಜ್ಞಾನದ ಅರಸುವಿಕೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು.

ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಅಸಂತೋಷಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರಬೇಕು, ಆದರೆ ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು, ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಕ ಕಂಪನಗಳ ಮೂಲ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಅವು ಸಾಮರಸ್ಯ, ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಆರೋಗ್ಯ ಇವುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೆ ಭೌತಿಕ ಸತ್ತೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕಗಳ ಸಮತೋಲನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಿವೆಯೋ ಎಂಬುದರ ಭೇದವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ದೊರಕಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ಭೌತಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕ ಜಗತ್ತುಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ಎಲ್ಲ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಪಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು

ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಉಪಕರಣಗಳೆಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು; ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯತ್ತ ಇರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅವು ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವವು.

ಪ್ರಾಣಿಕಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಅದನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಶುದ್ಧೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದು ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸತ್ತೆಯ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು, ಅದನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಿಂದ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವುದು, ದೇಹಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸದೆ ಇರುವಷ್ಟೆ ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆಹಾರವನ್ನು ವಿವೇಕದಿಂದ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೆ, ಸಂವೇದನೆಗಳ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿರುವಷ್ಟು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಕದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಿಕವು ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಉಪಕರಣವಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಸತ್ತೆಯ ಇತರ ಭಾಗಗಳಷ್ಟೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಣಿಕಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಸುಸಂಸ್ಕೃತವಾಗುವಂತೆ, ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗುವಂತೆ, ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಸದಭಿರುಚಿಯದಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ಹಿಂಸೆ ಹಾಗೂ ಕ್ರೌರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಈ ಹಿಂಸೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಒರಟುತನ, ಅಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಸದಭಿರುಚಿಯ ಕೊರತೆ ಇವುಗಳ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಾಣಿಕಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡದೆ, ಅದರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಈಗಿರುವಂತೆ ಇರಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಾಗ ಅದು ಸಹಜವಾಗಿ ಅಸಂಸ್ಕೃತವಾದದ್ದು, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ವಿರೂಪಗೊಂಡದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಗೊಂಡ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ಪ್ರಾಣಿಕವು ಉದಾರ, ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಅನಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದು ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖದ ಅರಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಅತಿಮಾನಸದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು, ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು

ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಾಗ ಒಂದು ಸಮಯ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಗುರಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಹಾಗೂ ಸೌಂದರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಕವು ದಿವ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದರ ಕ್ಷುದ್ರ ಹಾಗೂ ಭ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಇಂದ್ರಿಯ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತದೆ.

Bulletin Feb. 1953

*

ಸಾಧನೆಯ ಮುನ್ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ದಣೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬರಬಹುದು.

1. ಭೌತಿಕವು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಯಾರಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ದಣಿವು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಲತೆಯಲ್ಲಿ ಅಚಂಚಲವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿಂದಿರುವುದು, ಬಲ ಹಾಗೂ ಚೈತನ್ಯ ಇವು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಇರುವ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಾರದು.
2. ಜಡತ್ವದ ರೂಪ ತಾಳುವ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು - ಜಡತ್ವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೌತಿಕ ಸ್ತರದತ್ತ ಕೆಳಗೆ ತರುತ್ತದೆ, ಆ ಸ್ತರ ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೆ ದಣಿವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಮಸ್ಸಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯತ್ತ ಹಿಂತಿರುಗುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ, ಜಡತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ.
3. ದಣಿವು ದೇಹಕ್ಕಾಗುವ ಅತಿ ಶ್ರಮದಿಂದ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಲು, ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿರಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡದಿರುವುದು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ: ಯೋಗಕ್ಕೆ ದೇಹ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಚೈತನ್ಯ ಬರಿದಾಗದೆ ಇರುವಂತಹದಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಮಿತವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ವಿಶ್ವಂಭರ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು, ಆದರೆ ಆ ಬಲವರ್ಧನೆಗೂ ಅದರ ಮಿತಿಗಳಿವೆ. ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಕಾತರಗೊಂಡಾಗ ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ

ಸೌಮ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ, ಔದಾತೀನ್ಯವಿರುವುದಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ಸೋಮಾರಿತನವಿರುವುದಲ್ಲ.

CWSA, 31/399

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಮಾನವ ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ಮಿಶ್ರಣಗೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಂತಹ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಒಂದು ರೀತಿ- ಇಲ್ಲವೆ ಒಬ್ಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಆ ರೀತಿ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು, ಅದು ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಸೇರಿದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ; ಅದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕೇಡನ್ನಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ: ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಅವು ಒಳ್ಳೆಯವಾಗಿರುವವು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುವವು, ಉಲ್ಲಾಸದವು, ಬಲ ನೀಡುವ ಭಾವನೆಗಳು, ಪೂರ್ಣತೆಯಿದ್ದವುಗಳು, ಆಧಾರ ನೀಡುವಂತಹವುಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಖಾಲಿಮಾಡಿ ಇಡುವಂತಹವುಗಳು, ಒಳ್ಳೆಯ ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಟ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಒಳಹರಿಸುವಂತಹವುಗಳು, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡುವಂತಹವುಗಳು, ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಚಲನೆಗಳು, ಸಹಾಯಕ ಇಲ್ಲವೆ ಹಾನಿಕಾರಕ ವಿಚಾರಗಳು, ಖಿನ್ನತೆ ಇವೆಲ್ಲದರ ಪೂರ್ಣವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಮೇಲ್ಮೈ ಸತ್ತೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ವಿಧಾನ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆಬಾರದೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ವಿನಿಮಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ಮರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಅವಚೇತನ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾದುದರ ಮೂಲಕ ವಿನಿಮಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಿಂದಿರುವಂತಹದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಚ್ಚತ್ತಿರುವ ಮನಸ್ಸಿನ ಆವರಣವಿರುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಯೌಗಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವನು ಈ ಮರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಚಲನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಈ ಚಲನೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ, ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹಾಗೂ

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಂವೇದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಒಂದು ಗೋಡೆಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲು, ನಿರಾಕರಿಸಲು, ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು, ಸಹಾಯಕವಾದುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು, ಗಾಯಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತಹವನ್ನು ಅಡತಡೆ ತರುವಂತಹವುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡಲು ಹಿಂದೆ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡಲು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಅನುಕೂಲತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯವಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ಸಾಂಕ್ರಮಿಕ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿರದ ರೋಗಗಳು, ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಗಳು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬಲ್ಲವು. ಮನುಷ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಕೂಡ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ರೋಗವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು. ಮ್ಯಾಸೆಡೋನ್ (Macedon)ದ ಅಂಟಿಗೋನಸ್ (Antigonus) ಎಂಬಾತನು ತನ್ನ ಮಗ ಡೆಮೆಟ್ರಿಯಸ್ (Demetrius)ನ ಜೀವನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದನು. ವಿಚಾರಗಳು, ಭಾವನೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅಮೂರ್ತ ರೂಪದವುಗಳಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮೂರ್ತರೂಪವಾದವುಗಳು, ಅವು ತಮ್ಮ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲವೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತೆ ತರಂಗಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ, ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲ ಯಾರಿಗೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದರದ ಅರಿವನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಪಡೆದರೆ ನಿಮಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಅಪರಿಚಿತ ಎನಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಕ ವಿನಿಮಯದ ಈ ವಾಸ್ತವತೆ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಬಲ್ಲದು.

CWSA, 31/336

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು

ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ

ಮಾನಸಿಕ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೂಡಲೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದು-ಕೊಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯಿಂದಾಗಿ ಆಂತರಿಕ

ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಯೌಗಿಕ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯ ಈ ಮುಖವು ಚಿರಪರಿಚಿತವಾಗಿದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಳ್ಳಪಟ್ಟಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವಿದೆ, ಅದು ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಅಪವಾದಗಳೆನಿಸಬಹುದಾದ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ನಿಖರವಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದರ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯನ್ನಿರಿಸಬೇಕು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಾಗೂ ಫಲಕಾರಿ ತಪಸ್ಸಿದ್ದಂತೆ.

ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಮೊದಲ ಪ್ರಾಣಿ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅತಿರೇಕವಾಗಿ, ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜಗತ್ತು ಅವನು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಕಿವುಡಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಸಸ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮರಸ್ಯಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಮಾತನಾಡದೆ ಯೋಚಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗದ ಕೆಲ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅಶಿಕ್ಷಿತ ಜನರು ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಗಟ್ಟಿ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು, ಅವರು ಒಂದು ಯೋಚನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗ, ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಶಬ್ದಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಜನರು ಬಹಳಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡದ ಹೊರತು ತಾವು ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆವು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾತು ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದಂತಹದು, ಬೇಸರ ತರಿಸುವಂತಹದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ

ಹಾಗೆ ಅವರ ಯೋಚನೆ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತ, ನಿಖರವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ನಿಖರವಾಗಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹಲವಾರು ಸಲ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಜನರು ತಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲೇ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನದೇವನನ್ನಾದರೂ ಕೂಡಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟಾದಾಗ ತಡವರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಹಂತ, ಹಂತವಾಗಿ ನಿಖರ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಯ ಸಾಲದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಕೆಲವರು ಹುಟ್ಟು ವಾಗ್ಮಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಲೀಸಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಇವುಗಳಲ್ಲಾವುದೂ ಮಾನಸಿಕ ತಪಸ್ಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನಿರರ್ಥಕ ಮಾತುಗಳ ವರ್ಗದಾಚೆ ಹೋಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರದೆ ಇರುವಂತಹ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದ ನಿರರ್ಥಕ ಮಾತುಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. “ನಿರರ್ಥಕ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಶಬ್ದಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತನೆ ಕೈಕೊಂಡ ನಂತರ ಮಾತನಾಡಬೇಕು

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಭೌತಿಕ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದ ಶಬ್ದಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಅವು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವು ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ದೈನಂದಿನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸತತ ಹರಟುತ್ತಿರುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದ ಹಿಮ್ಮೇಳವಿದ್ದ ಹಾಗೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಗದ್ದಲ ಕನಿಷ್ಠಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುವಂತೆ ಅದನ್ನು

ಕುಗ್ಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತೀವ್ರ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಒಬ್ಬರೇ ಇರದೆ ಇನ್ನಿತರರೊಡನೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸತತ ಗಟ್ಟಿ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಾಹ್ಯೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರುವ ರೂಢಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಆಂತರಿಕ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಇತರರ ನಡುವೆ ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ, ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲದೆಯೂ ಕೂಡ, ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಈ ಬಾಹ್ಯ ಮೌನ ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸದಿಚ್ಛೆ, ಏಕಪ್ರಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರೇಕ್ಷಣೆಗಳಿಂದಿಗೆ ನೀವು ಸಾಮರಸ್ಯದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತೀರಿ, ಆ ವಾತಾವರಣ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ, ವೃತ್ತಿಪರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು, ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಭಾವೋದ್ವೇಗಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಪದಗಳು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೌನದಿರುವ ರೂಢಿ ಮೌಲ್ಯಾತ್ಮಕ ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದೆಂದು ತೋರಿಬರುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಸಂವೇದನೆಗಳ ಇಲ್ಲವೆ ಭಾವನೆಗಳ ತರಂಗದ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೊಳಗಾದಾಗ, ಈ ರೂಢಿಗತ ಮೌನ ನಿಮಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಲು, ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವಾದರೆ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆಡುವುದರ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ಥಿಮಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜಗಳಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು, ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಲ ನಿಯಂತ್ರಣಹಿತ ಮಾತಿನ ಪರಿಣಾಮದಿಂದಾಗುವ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅನಾಹುತಗಳಾಗದಂತೆ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಬಹುದು!

ಈ ಅಂತಿಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿದ್ದಾಗಲೂ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ತಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಕ್ರೋಧದ, ಹಿಂಸೆಯ, ಭಾವಾವೇಗದ

ಚಲನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದು. ಜಗಳ ಅದರ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಆ ಬಗೆಯ ಕೆಟ್ಟ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹೊರಚಿಲ್ಲಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಧ್ವನಿಯ ಕಂಪನಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾದದ್ದು ಬೇರೆಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಬಗೆಯ ಚಲನೆಗಳಿಗೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇತರರಲ್ಲಿ ಅವು ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಹರಟೆ ಮತ್ತು ಟೀಕೆ ಇವು ಅತ್ಯಂತ ಅನಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾದವುಗಳು

ಅತ್ಯಂತ ಅನಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಹಾಗೂ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾತುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಇತರರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಬೇಕು.

ಪಾಲಕರಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ, ನೀವು ಕೆಲವು ಜನರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿ, ಇತರರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಏನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಿಂದ ನೀವು ದೂರವಿರಬೇಕು, ಹಾಗೆಯೇ ಜನರು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುವುದರಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು.

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಭಾಗವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ನಿಮ್ಮದಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆಗ ಆ ವರದಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇರಬಾರದು. ಮತ್ತು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ನಿಯಮವೆಂದರೆ ಅದು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ, ಇಷ್ಟಗಳು, ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ನುಸುಳಬಾರದು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷುದ್ರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತುರಿಸಬಾರದು.

ಸಂದರ್ಭ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಅದು ಇತರರನ್ನು ಹೊಗಳುವುದಾಗಿರಲಿ, ಮನುಷ್ಯ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೋ ಅಷ್ಟು ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮ. ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು? ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಕುರಿತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತರದ ಮಾತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೂರ್ಖತನದ್ದಾಗುವುದು, ಇಂತಹದರಿಂದ ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೂರ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸದ್ದು ಹಾಗೂ ಶಬ್ದ ಇವುಗಳ ಪರಿಣಾಮ

ಯೋಚನೆಯೊಂದನ್ನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿರುವ ಧ್ವನಿಯ ಕಂಪನವು ಅತ್ಯಂತ ಭೌತಿಕವೆನಿಸುವ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಆ ಯೋಚನೆಯ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ತರಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂರ್ತಸ್ವರೂಪದ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ, ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಸಿದ್ಧಿಯ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಆಡಬಾರದು. ಇದು ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣ ನಿಯಮ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಪವಾದವಿದೆ. ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಟೀಕೆಗೊಳಗಾದುದನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ಇಲ್ಲವೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಟೀಕೆ ಮಾಡಲಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಗೆ ಭೌತದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯತೆಯೊಂದನ್ನು ಒಳಸೇರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಈ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದು, ಕೆಟ್ಟ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಭೌತಿಕ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವುದು ಭೌತದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ರಹಸ್ಯ ಜ್ಞಾನ(gnostic)ದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದ ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ

ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು. ಅವನು ದೈವೀ ಕೆಲಸಗಾರನಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲ ಒಲವುಗಳಿಂದ, ಎಲ್ಲ ಆಸಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರದಿಂದಿಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕುವನು ಮತ್ತು ಈಗ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಅತಿಮಾನಸ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ನಿರ್ವೈಯಕ್ತಿಕ ಉಪಕರಣವಾಗುವನು.

ಉದ್ದೇಗದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ

ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಎಲ್ಲ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು, ಅಭ್ಯಾಸದ, ಚಿಂತನೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಶಬ್ದಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೌದ್ಧಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವ-ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಉಗ್ರ ಸಂಯಮದ ಆಚರಣೆ ಕಡಿಮೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬಹುದು. ಇದು ಆ ಬಗೆಯದಾಗಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಅಂದರೆ ವಿಚಾರಗಳ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನದ ವಾಸ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮನವರಿಕೆಗಳ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು, ತನ್ನ ಪಂಥೀಯ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು, ಒಲವುಗಳ ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮಾನಸಿಕ ಉಗ್ರ ಸಂಯಮಕ್ಕೆ ಶರಣು ಹೋಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಅನವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಹಿ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ವಿಮೆಯಗಳನ್ನು ಕಾಳಜಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ದೂರವಿರಿಸಬೇಕು. ಕಾವೇರಿದ ಚರ್ಚೆ, ಜಗಳಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದ, ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾನಸಿಕ ಸಂಕುಚಿತತೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಮಟ್ಟಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಹುದು.

ಏಕೆಂದರೆ, ಸೂತ್ರರೂಪಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಯೋಚನೆಯು ಕೇವಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದಾದ, ಎಲ್ಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಏನೋ ಒಂದು ಎಂದು ಮನುಷ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಎಲ್ಲ ಮತಭೇದ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರ ಸತ್ಯದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಶವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಷಯಗಳ ಈ ಸಾಪೇಕ್ಷತೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಸೌಮ್ಯಭಾವವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತದೆ. “ಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ, ಕೇವಲ ವಿಷಯ-ವಸ್ತುಗಳು ಅವು ಇರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಅದರ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿರಿ, ಆಗ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜಗತ್ತು ನಿಮ್ಮದಾಗುವುದು” ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ವಿವೇಕಿಯಾದ ವೃದ್ಧ, ರಹಸ್ಯ ವಿದ್ಯಾತಜ್ಞನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೆ.

ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕ್ರಿಯೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಒಂದು ವಿಚಾರದ ಮೌಲ್ಯ ಅದರ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ರಿಯೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿರುವ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಆಗದೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಜಗತ್ತನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ, ಅವು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಅವು ಆತ್ಮದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತಿದ್ದು ಜಗತ್ತು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಸಿದ್ಧಿಗಳತ್ತ ಸಾಗಲು ಮಾರ್ಗಸೂಚಕವಾಗಿವೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಶಬ್ದಗಳು

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳಿವೆ. ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಬಾಲವಾಡಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ-ಗಳವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲ ಅಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಶಬ್ದಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಮನರಂಜನೆ ಒದಗಿಸುವ, ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ, ಎಲ್ಲ ಕಲಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ನಿರ್ಮಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಶಬ್ದಗಳ ಉಪಯೋಗವಿರುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯವು ತುಂಬ ವ್ಯಾಪಕವಾದದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತಾದ ಕಾಳಜಿ ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ. ಮತ್ತು ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುವ

ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಶಂಸನೀಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳವರಿಂದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಸಂಯಮವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಗುರಾದ, ಹೆಚ್ಚು ಸರಸವಾದ, ಹೆಚ್ಚು ಮನರಂಜನೆ ನೀಡುವ ಪದಗಳು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ, ವಯಸ್ಕರಿಗೂ ಕೂಡ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು, ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಒದಗಿಸುವುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಸತ್ಯವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಈ ರಿಯಾಯಿತಿಯು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ ಅಸ್ತೀಲ, ಒರಟು ಮತ್ತು ಅಧಮವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಅರಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ನೆಪವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗಕ್ಕಿಳಿದ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು, ಅದರ ನೀತಿಗೆಟ್ಟ ಅಭಿರುಚಿಗಳು ಈ ರಿಯಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಅತಿ ಅವಶ್ಯವಾದವುಗಳೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೆಪ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವು ಆ ಬಗೆಯವು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯ ನೀತಿಗೆಟ್ಟವನಾಗದೆ ಒತ್ತಡ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅಸ್ತೀಲತೆಗೆ ಒಳಪಡದೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಬಹುದು, ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ ಹೀನ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೇರಲು ಆಸ್ಪದ ಕೊಡದೆ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಸಂಯಮದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಈ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳೇ ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತವೆ. ಒತ್ತಡ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಆಂತರಿಕ ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯಾಗಿ, ವಿಶ್ರಾಂತಿಯು ಧ್ಯಾನವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷ ದಿವ್ಯಾನಂದವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದುತ್ತವೆ.

ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾದ ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿರುವ ಈ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಶಿಥಿಲತೆ, ಜೀವನದ ಗುರಿಯನ್ನು, ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮರೆತು ಬಿಡುವುದು, ಇವೆಲ್ಲ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದು, ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಶರಣಾಗುತ್ತಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಗಾಢತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಥಿರತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅಜ್ಞಾನ, ಅಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಆಲಸ್ಯತನಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ, ಅವು ಅನವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಬೇಗನೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಒಂದು ಸಮಯ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಅವು ತಿರಸ್ಕರಣೀಯವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಹಾಗಾಗುತ್ತವೆ. ಮಾನವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದುದರಲ್ಲಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮನರಂಜಕವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕೀಳುಮಟ್ಟದ್ದು ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವುದರಿಂದ ತನ್ನ ಆಧಾರ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನಿಂತು ಹೋಗುವುದು.

ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಶಬ್ದಗಳ ಮೌಲ್ಯ

ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಶಬ್ದಗಳ ಮೌಲ್ಯ ಮಾತನಾಡುವ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬಾರದು. ಮತ್ತಾವುದೋ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೂಡ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯಬಹುದು, ಆದರೆ ಈ ಬಗೆಯ ಹರಟೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವವನು, ತಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲಿತುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಉತ್ಸುಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ಹಾಗೆ ತನಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡುವ ಮೊದಲು ತಾನು ಕಲಿತಿದ್ದರ ಮೌಲ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಪಡೆದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅವನು ಕೊನೆಗೆ ಜಾಣನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದರ ಅರಿವು ಅವನಿಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆಂತರಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಬಾರದು.

ತನ್ನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಸಂಚಿತವಾದ ಶಕ್ತಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮಾಯವಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಬಾರದು

ಎಂದಿದ್ದರೆ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದು ಸರ್ವ ವಿದಿತ. ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಪವಾದವಿದೆ. ಅದು ಗುರುವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅನುಭವದ ವಿಷಯ ಹಾಗೂ ಅದರ ಅರ್ಥ ಕುರಿತು ತನ್ನ ಗುರುವಿನಿಂದ ವಿವರಣೆ ಅಥವಾ ಬೋಧನೆ ಪಡೆಯಲು ಬಯಸಿದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿ ಅವನು ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಶಿಷ್ಯನ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವನು ಹೊಸ ಆರೋಹಣಗಳತ್ತ ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅನುಭವದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಬಲ್ಲನು.

ಗುರು ಸ್ವತಃ ತನಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅದೇ ಬಗೆಯ ಮೌನದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ, ಚಲಿಸದೆ ಇರುವುದು ಹಿಂದೆ ಬೀಳಬೇಕು. ಶಿಷ್ಯರು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುವೂ ಕೂಡ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಗುರುವಿನ ಪ್ರಗತಿಯ ಸ್ವರ ಶಿಷ್ಯರ ಪ್ರಗತಿಯ ಸ್ವರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಹುದು. ತನ್ನ ಅನುಭವ ಕುರಿತು ಹೊರಗೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಗುರುವಿಗೂ ಕೂಡ ಅನುಕೂಲಕರವಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆ ಅನುಭವದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಲನಶೀಲ ಶಕ್ತಿಯ ಬಹುಭಾಗ ಆವಿಯಾಗಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಗುರು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತನ್ನ ಅನುಭವ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರಗತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕುರಿತಾಗೊಳಿಸಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ಎಂಬುದು ಗುರುವಿನ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಅವನು ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಬಡಾಯಿಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆಯುವ ವೃಥಾ ಆಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಒಣಜಂಬ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ, ಆಗ ಅವನು ಗುರುವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ವಂಚಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಗುರು ಹಾಗೂ ಶಿಷ್ಯ

ಶಿಷ್ಯನಾದವನಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟು: “ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ, ಅವನು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ, ನಿಷ್ಠನಾಗಿರು. ನೀನು ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಶಕ್ತನಾಗಿರುವಷ್ಟು ದೂರ ನಿನ್ನನ್ನು ಅವನು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಭಗವಂತನೇ ನಿನ್ನ ಗುರುವಾಗುವ ಸುದೈವ ನಿನ್ನದಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಮಿತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಅವತರಿಸಿದ ಭಗವಂತನೂ ಕೂಡ ಪ್ರಗತಿಯ ಅದೇ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಉಪಕರಣ ಅಂದರೆ ಅವನು ಧರಿಸಿದ ಭೌತಿಕ ಸತ್ತ ಸತತ ಪ್ರಗತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನ ಆತ್ಮಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿಯಮ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಗತಿಯ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ನಿಯಮದೊಂದಿಗೆ ತಳುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರೆಗೆ ದೇಹ ಧರಿಸಿದ ದೇವ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿರಲಾರ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಈಗ ಕರ್ತವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಅವನಿಗಾಗಿರುವ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಒಂದು ದಿನ ಬರುವುದು. ಪ್ರಗತಿ-ಸಾಧನೆಯು ಪ್ರಯತ್ನ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಘರ್ಷದಿಂದಾಗುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೈಗೊಡುವುದು. ಇಲ್ಲವೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅಹಂಕಾರದ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದರ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೋವು ಅನುಭವಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಅನುಸರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಾಧಿಸಲಾಗುವುದು.

ಉಪಸಂಹಾರದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟು: ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ದೈವೀ ಶಬ್ದದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ನೀವು ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕುರಿತು ಮೊದಲೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಯಾವುದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ನೀವು ಹೇಳುವುದರ

ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೌನದಿಂದಿರಿ, ಮತ್ತು ಸರ್ವ-ವಿವೇಕ, ಸರ್ವಜ್ಞಾನ, ಸರ್ವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳೆಡೆಗೆ ಸತತ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆಯಿಂದಿರಿ. ಆಗ, ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ನಿಷ್ಕಪಟವಾದದ್ದಾದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ, ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಕೆ ಹೊದಿಸಿದಂತಿರದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಶುದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಹಜವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಮಗ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಶಕ್ತರಾಗುವಿರಿ. ಆ ಶಬ್ದಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ.

CWM, 12/57-64

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಈ ಪರಿಸರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಚರ್ಚೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾದ ಚೈತನ್ಯದ ಸ್ವ-ನಿಯಂತ್ರಣ ಕೊಡಬಹುದಾದುದು ಇನ್ನಿತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

1. ಚಿಂತನೆ ಮಾಡದೆ ಮಾತಿನ ಪ್ರಚೋದನೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಬಹು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢೀಕರಿಸಲು ಇಲ್ಲವೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದು, ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣದಿಂದ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತಹದನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಬೇಕು.
2. ಎಲ್ಲ ವಾದವಿವಾದ, ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ, ಇಲ್ಲವೆ ಬಹಳ ಕಾವೇರಿದ ಚರ್ಚೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು. ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಇತರರು ತಪ್ಪಾದುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ತರಕೂಡದು, ಆದರೆ ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದುದು ಆ ವಿಷಯದ ಸತ್ಯ ಕುರಿತು ಪರಿಗಣನೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆ ಎಂದು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡಬೇಕು. ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ವರದಿಯಲ್ಲಿ Xನು ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅದರ ಸತ್ಯವಿತ್ತು ಮತ್ತು ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು, ಹಾಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಲಿಲ್ಲ.

3. ಮಾತಿನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಶಬ್ದವಿರಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಅಚಂಚಲವಾಗಿರುವಂತೆ, ಸ್ಥಿರತೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಒತ್ತಾಯ ತರದ ಹಾಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು.
4. ಇತರರು ಉದ್ವೇಗಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು, ಆದರೆ ಅಚಂಚಲರಾಗಿ, ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಗಾಗದವರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ನೀವೇ ಸ್ವತಃ ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತೆ ಮೃದುವಾಗುವಂತೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಹುದಂತಹವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಬೇಕು.
5. ಇತರರನ್ನು ಕುರಿತು ಅಲ್ಲಿ ಹರಟೆಯಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಕಟುವಾದ ಟೀಕೆಯಿದ್ದರೆ (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಾಧಕರನ್ನು ಕುರಿತು) ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. - ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅದರ ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ತರುತ್ತವೆ.
6. ಇತರರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುವಂತಹ ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಗಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತಹ ಮಾತನ್ನಾಡುವುದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು.

CWSA, 31/57

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು

ಪ್ರೇಮ ಮಾತ್ರ ಪ್ರೇಮದ ಮೇಲೆ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸಬಲ್ಲದು

ಭಾವನೆಗಳು, ಮನಸ್ಸಿನ ದುಗುಡಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರೇಮ ಕುರಿತಾದ ತಪಸ್ಸು ಎಲ್ಲ ತಪಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು.

ನಿಜವಾಗಿ ಭಾವನೆಗಳ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನಾವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯ, ಪ್ರತಿರೋಧ ಒಡ್ಡಲಾಗದ, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ವಿವಶತೆಯ ಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಮವು (ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಮಾನವರು ಪ್ರೇಮ ಎಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಕರೆಯುವರೋ ಅದು) ತಲೆ ಮೆಟ್ಟುವ ಯಜಮಾನ, ಅವನ ತಿಕ್ಕಲು ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ

ಉಪಾಯವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರ, ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸೇಚ್ಚೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎರಗಿ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಒಪ್ಪಲಿ, ಬಿಡಲಿ ಅವನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರಲು ಬಲವಂತ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರೇಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಎಸಗಲಾಗಿದೆ, ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೂರ್ಖತನದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ.

ಮತ್ತು ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮನುಷ್ಯರು ಪ್ರೇಮದ ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ, ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಾಗೂ ವಿನೀತವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ನೈತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲೆಂದೇ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ಮುಕ್ತ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಆ ನಿಯಮಗಳು ಹೇರುವ ನಿರ್ಬಂಧವು ಅದರ ಸೋಟಕಾರಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರೇಮದ ಚಲನೆಯನ್ನು ಶಿಸ್ತಿಗೊಳಪಡಿಸಲಾಗದು. ಪ್ರೇಮದ ಇನ್ನೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚು ನಿಜವಾದ ಉಚ್ಚತರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮಾತ್ರ ಅದರ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗದ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ತರಬಲ್ಲದು. ಪ್ರೇಮವು ಜ್ಞಾನೋದಯ ಹಾಗೂ ಪರಿವರ್ತನೆ ಪಡೆದು ಔನ್ನತ್ಯಕ್ಕೆರುವುದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರೇಮದ ಮೇಲೆ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸಬಲ್ಲದು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಬೇರೆಡೆಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಣವು ನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಹಾಗೂ ತೊಡೆದು ಹಾಕುವಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, - ಅದು ಮಹೋನ್ನತ ರೂಪಾಂತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಹೀಗೇಕಿರುವುದೆಂದರೆ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಶಕ್ತಿ ಬಹಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಅಸಾಧ್ಯವಾದಂತಹದು. ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞಾರಹಿತ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವುದು.

ಪ್ರೇಮ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ

ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ನಿಜವಾಗಿ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪ್ರೇಮ ಅದರ ಆಪದ್ವಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಅನುಭವ ಮಾತ್ರ ಪ್ರೇಮವೆಂದರೇನು, ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ವಿಧಾನಗಳೆಂದರೇನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಣುಕು

ನೋಟ ಕೊಡಬಲ್ಲದು. ಯಾವುದು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವುದೋ ಅದನ್ನು ಮಾತಿನಿಂದ ನಕಲು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಆಭಾಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತತ್ವ ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಅನುಭಾವಿಗಳು, ರಹಸ್ಯವಾದಿಗಳು ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಕೊಡಲು ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವಿಫಲರಾದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಮೂರ್ತ ಹಾಗೂ ಸಂಕೀರ್ಣ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದಂತಹ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಶಬ್ದಗಳು ಜೀವಂತ ಅನುಭವವೆಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಗುರಿಯನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರಾವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾನು ಒಂದು ಮಗುವನ್ನೂ ಕೂಡ ಅದರಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರೇಮ ಅದರ ಸಾರದಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯದ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ತನ್ನ ಚರಮ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಏಕತೆಯ ದಿವ್ಯಾನಂದದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳೆರಡರ ಮಧ್ಯೆ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಪ್ರಾರಂಭಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೂಲ ಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೇಮ ಎರಡು ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಧ್ರುವವಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುವ ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣೆಯ, ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಧ್ರುವವಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಸತ್ತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತನ್ನ ಮೂಲದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಚ್ಛಾರಹಿತವಾದಾಗ ಉಂಟಾದ ಕಂದರಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮದ ಚಲನೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದ ಸೇತುವೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಲಾಗದ ಏಕತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಸ್ಥಳಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸಲಾಗಿದ್ದನ್ನು ಮರಳಿ ಮೂಲದೆಡೆಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದುದನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸದೆ ಇರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಏಕತೆಗಾಗಿ, ತಡೆಯಲಾಗದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರೇಮ ಸಿಡಿದು ಬಂದಿತು.

ಅಂಧಕಾರ ಹಾಗೂ ಅಚೇತನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅದು ಗಾಢವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿತು. ಅಳೆಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಆಳವಿರುವ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅದು ಚದುರಿತು ಮತ್ತು ಚೂರು ಚೂರಾಯಿತು. ನಂತರ ಜಾಗೃತಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಆರೋಹಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಅದೇ ರೀತಿ ಭೌತದ್ರವ್ಯದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಕೊನೆರಹಿತ, ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಬರುವ ಪ್ರಗತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರೇಮವೇ, ಆದರೆ ಅದು ಭ್ರಷ್ಟವಾದ, ಅಂಧಕಾರದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾದ ರೂಪ, ಅದು ಎಲ್ಲ ಭೌತಿಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅದರ ಒತ್ತಡವು ಸಸ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಒತ್ತಡ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆ ಹಾಗೂ ಗುಂಪುಗೂಡುವಿಕೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಗಿಡ-ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರೇಮ ಬೆಳಕನ್ನು, ಗಾಳಿಯನ್ನು, ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ತಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ಪರಿಮಳವನ್ನು ತಮ್ಮ ಅರಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪಶು-ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಹಸಿವೆ, ನೀರಡಿಕೆ, ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ವಿಸ್ತರಣೆ, ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಅರಿವುಳ್ಳ ಇಲ್ಲವೆ ಅರಿವಿರದ ಎಲ್ಲ ಆಸೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಉನ್ನತ ಜೀವ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ತಮ್ಮ ಮರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನುರಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗಮನ ಮಾನವ ಕುಲದತ್ತ ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹದ ಮಾನಸಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಆಗಮನವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಹಯೋಗ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾದುದು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾದುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಪಾರ್ಥಿವ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಪ್ರೇಮ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಈ ಮಹೋನ್ನತ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿತು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಚಲನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ಸಹಯೋಗವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹತ್ತಿರದ್ದು ಹಾಗೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದಿದ್ದು ಆಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಈ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಒಂದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ನೋಡಲು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ

ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಜನರು ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೇಮವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೀತಿಯ ಅವನತಿಗೊಳಗಾಗಿದೆ, ಅದು ಪಶುವಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿದು ಕೀಳೆರಕೆಗೊಳಗಾಗಿದೆ.

ಆ ನಂತರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಂತ, ಹಂತವಾಗಿ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ, ಇನ್ನೂ ಅಸಂಖ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂಕೀರ್ಣ ಗುಂಪು ರಚನೆ ಮಾಡುವ, ಆದಿ ಸ್ಥಿತಿಯ ಏಕತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪವಿರುವುದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಮದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಇಬ್ಬರು ಮಾನವರನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಂದು ಇಬ್ಬರ ಗುಂಪನ್ನು ಮಾಡಲು, ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಅಹಂಕಾರದ ಸಂಕುಚಿತ ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಎರಡು ಬಗೆಯ ಅಹಂಕಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕುಟುಂಬದ ಮೂಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು, ಪ್ರಕೃತಿಯು ಮಕ್ಕಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಕುಟುಂಬದ ಘಟಕವನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಿತು. ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ಕುಟುಂಬಗಳ ನಡುವೆ ಹಲವಾರು ಸಹಯೋಗಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟು, ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ವಿನಿಮಯವಾಗಿ, ರಕ್ತ ಬೆರಕೆಯಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಗುಂಪುಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ, ಬುಡಕಟ್ಟು, ಜನಾಂಗ, ಜಾತಿಗಳು, ವರ್ಗಗಳು ಇವೆಲ್ಲವೂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ದವು. ಈ ಬಗೆಯ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ, ಜಗತ್ತಿನೆಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿದವು. ಜನಾಂಗಗಳು ಖಚಿತ ರೂಪ ತಾಳಿದವು. ಮಾನವ ಏಕತೆಗೆ ನಿಜವಾದ ಭೌತಿಕ ತಳಹದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಪ್ರಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಈ ಜನಾಂಗಗಳೂ ಕೂಡ ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ಇನ್ನೂ ತಯಾರಾಗಿರದ ಮನುಕುಲದ ಮಾದರಿ

ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಘಟನೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶವೆಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವರು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ ಯೋಜನೆಯೊಂದರ ಬಗೆಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಅವು ಎದುರಾದಂತೆ ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಅತೃಪ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ.

ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ವರ್ಗದ ಜನರು ಪ್ರಕೃತಿಯ ರೀತಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಇವರು ಆಶಾವಾದಿಗಳು, ಅವರಿಗೆ ಹಗಲುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ರಾತ್ರಿಗಳಿರುತ್ತವೆ, ನೆರಳುಗಳಿರುವುದರಿಂದ ವರ್ಣಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ, ನೋವಿರುವುದರಿಂದ ಸಂತೋಷದ ಕ್ಷಣಗಳು ಗಾಢವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ದುಃಖವು ಹರ್ಷಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಮೋಹಕತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ರೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಮೌಲ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. “ತಮಗೆ ವೈರಿಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುವಂತಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಕೆಲವು ಜನರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಈ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ, ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷ ತಂದುಕೊಡುವ ಹವ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲೊಂದು, ನಾಲಿಗೆಗೆ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸದೆ ಅವರು ಇರಲಾರರು. ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಅವನ ಸಾವು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಜೀವನ ಬಹಳ ಕಾಲ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಬೇಸರ ತರಿಸುವಂತಹದು ಆಗಬಹುದೆಂದು ಸಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ ಕೊಡುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಜೀವನ ಅದಿರುವ ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ-ದಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಅಥವಾ ಗುರಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರರ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರು ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಗತಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಕಾಣರು. ಇಂತಹ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಅದು ಗಂಭೀರವಾದ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ದುರ್ದೈವಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಹೊಸದನ್ನು ದೊರಕಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆಂತರಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಅತಿ ಹತ್ತಿರದ ನೆಂಟರ್ನಿಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ತರಹದ ಅವರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆಗೀಡು ಮಾಡಬಾರದು.

ಪ್ರೇಮದ ಜಾದೂ

ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡ ಇತರ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ತೃಪ್ತಿ ಪ್ರೇಮದ ಜಾದೂವಿನಿಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸಂಕುಚಿತ ಮಿತಿಗಳ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿ ತೆರೆದ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲ ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಇಲ್ಲವೆ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ, ತನ್ನ ದೇಶ ಇಲ್ಲವೆ ತನ್ನ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಸ್ವ-ಮರೆವಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಮುನ್ನರಿವು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇದು ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪರ್ಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವು ಅಹಂಕಾರದ ನಿಮ್ಮ ಚಲನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕೀಳ್ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದೊಡನಿರುವ ಆ ಸಂಪರ್ಕವು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಅದು ಸದಾಕಾಲ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರೇಮ ಭಗವಂತನ ಒಂದು ಮಗ್ಗಲು, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಮಗ್ಗಲುಗಳಿಗಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಗ್ಗಲು ಕೂಡ ವಿರೂಪಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಏಕತೆಯತ್ತ ಎಡವುತ್ತ ಸಾಗಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಚಲನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ (ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಿ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರೇಮ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಂತಹ) ಈ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವು ಹಾಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದವುಗಳು. ಆ ಆಂದೋಲನವನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ನೇರವಾದ, ತ್ವರಿತಗತಿಯ ಆಂದೋಲನದ ಇನ್ನೊಂದು ಧಾರೆಯನ್ನು ಸೇರಬಯಸುವವರಿಗೆ ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ತೃಪ್ತಿ ತಂದುಕೊಡಲಾರವು. ಈ ಶೀಘ್ರತೆಯ ಅಸಾಧಾರಣ ಆಂದೋಲನವು ಅವರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವತೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಅದರ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು. ಅದರಿಂದಾಗಿ

ಅವರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಮುನ್ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಲ್ಲರು. ಈ ಮುನ್ನಡೆಯು ಅವರನ್ನು ಹೊಸಕುಲದ ಸೃಷ್ಟಿಯತ್ತ ಅತಿ ತೀವ್ರಗತಿಯ ಪಥದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು. ಆ ಹೊಸಕುಲವು ಅತಿಮಾನಸ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು. ಈ ವಿರಳ ಆತ್ಮಗಳು ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವಿರುವ ಪ್ರೇಮದ ಎಲ್ಲ ರೂಪಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಎಷ್ಟೇ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಭೇದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಭಗವಂತನೊಡನಿರುವ ನೇರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ತುಂಡರಿಸುವವು.

ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಪಡಿಸುವ ಪ್ರೇಮದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಪ್ರೇಮ ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಅರಿತ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ರೂಪಗಳು ಮಬ್ಬಾದವು, ಕ್ಷುಲ್ಲಕತನದಿಂದ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮಿಶ್ರಿತವಾದವು ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ನಿರಂತರ ಚೌಕಾಶಿ ಮಾಡುವ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ, ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾಧಿಸುವ ರೂಪದವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅವು ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಕಿರಿ ಕಿರಿ, ಘರ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥತೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ಯಾವುದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವನೋ ಅದರ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಭಗವಂತನ ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಅವನನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸಿರಿ. ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಪ್ರೇಮದ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾನಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರ ಆ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಬೇರೆಯವು ಎಷ್ಟು ನಿಸ್ತತ್ವವಾದವುಗಳು, ಮಬ್ಬಾದವು, ಕ್ಷೀಣವಾದವು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ವಿನಿಮಯದತ್ತ ತಲುಪಲು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅತ್ಯಂತ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆ ಅವಶ್ಯವಾದರೂ ಕೂಡ ಯಾವುದೂ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದದ್ದಲ್ಲ, ದೀರ್ಘಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹದಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ಬಹಳ ಉಗ್ರವಾದದ್ದೂ ಅಲ್ಲ; ಅದು ಎಲ್ಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿರುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಧಿಸಲು ಬಯಸುವ ಅದ್ಭುತ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಜಗತ್ತನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ನೆಲೆಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದಕ್ಕಿದೆ. ಆಗ ಶುದ್ಧವಾದ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೇಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವುದು, ಅನಂತರ ದೇಹವು ಪ್ರೇಮದ ಮುಸುಕಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಪರದೆಯಾಗಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅತಿ ಹತ್ತಿರದ ಹಾಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಆತ್ಮೀಯತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವಂತ ತನ್ನ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಪ್ರೇಮದ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಮಾನವ ದೇಹದಂತೆ ತೋರಿಬರುವ ಭೌತಿಕ ದೇಹಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ; ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ಸಲ ಭೌತದ್ರವ್ಯದ ಒರಟು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಾಳಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಕೇವಲ ತನ್ನ ಅಣಕು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು, ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲ ಮಾನವರಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನವನ ದುರಭಿಮಾನದ ಕೀಳುತನ ಮತ್ತು ಅವನ ಜಂಬದ ಮೂರ್ಖತನಗಳು ಮಹೋನ್ನತ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮ ತನ್ನನ್ನು ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಅದು ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ಅವಲಂಬನೆ ಹಾಗೂ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಚಿಹ್ನೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೇಮ ಮಾತ್ರ ವೇದನೆಯನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಬಲ್ಲದು

ವರ್ಣನಾತೀತ ಪ್ರೇಮದ ಆನಂದ ಮಾತ್ರ, ಅದರ ಸಾರದಲ್ಲಿ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಿರಹದ ನೋವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಒರೆಸಿ ಹಾಕಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಅವನು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಏಕತೆಯ ಆನಂದಪರವಶತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು.

ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ, ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಗೊಳಿಸುವ, ಭೌತದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ತಂದುಕೊಡುವ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮದಾಯಕವಲ್ಲ, ಯಾವ ತಪಸ್ಸೂ ಅತ್ಯಂತ

ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನದಲ್ಲ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಗವಂತ ಭೌತದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ರೂಪ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಆ ದ್ರವ್ಯ ಅವನನ್ನು ಮರೆಯಲ್ಲಿರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಈ ಅದ್ಭುತ ಕೋಮಲತೆಯು ಜೀವನವನ್ನು ಮಧುರ ಆನಂದದ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಬದಲಿಸುವ ದೈವೀಪ್ರೇಮವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನು ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ, ಕಿರೀಟಪ್ರಾಯವಾದದ್ದು, ಕೊನೆಯ ವಿಜಯ ಎಂದು ಹೇಳುವಿರಿ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಬೇಕಾದುದೇನು? ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದು? ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಾವವು?

ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿ

ಭಗವಂತನೊಡನಿರುವ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವೈಭವದಿಂದ ಕಾದಿರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ದರಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಇತರರೊಡನಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ, ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡದೆ, ಸತತ, ಹಾಗೂ ಅಹಂಕಾರ ರಹಿತ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸದಿಚ್ಛೆಗಳ ಮೂಲಕ, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಬಹುಮಾನವನ್ನಾಗಲಿ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನಾಗಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಇರಿಸುವೆವು. ಇತರರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಮುನಿಸಿನಿಂದ ಆತ್ಮಸಂಯಮ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಡಿರಿ. ಮತ್ತು ಮಿಶ್ರಣರಹಿತ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಇತರರ ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ದುರಿಚ್ಛೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನೇ ಏಕೈಕ ತೀರ್ಪುಗಾರನಾಗಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವಿರಿ.

ನಿಮ್ಮ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಹರ್ಷಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಿರಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಸಹಾಯ ಹಾಗೂ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಅರಸುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ದುಃಖಗಳಿಗೆ ಅವನು ಸಮಾಧಾನ ತರುವನು, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವನು, ನೀವು ಎಡವಿದಾಗ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವನು, ವಿಫಲತೆಗಳು, ದಣಿವುಗಳ ಕ್ಷಣಗಳಿದ್ದಾಗ, ತನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಬಲವಾದ

ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವನ ಅಪ್ಯಾಯಮಾನವಾದ ಮಾಧುರ್ಯದಿಂದ ಸುತ್ತುವನು.

ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು, ನಾನಿಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಅತ್ಯಗತ್ಯದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಂದ, ನನ್ನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನದು ಪುಲ್ಲಿಂಗವೆಂದು ಹೇಳುವ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೇಮದ ನೈಜತೆ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ, ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಲಿಂಗಗಳಾಚೆಗಿದೆ. ಅದು ಮಾನವ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದಾಗ, ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯದ ಆವಶ್ಯಕತೆಗನುಗುಣವಾಗಿ, ದೇಹ ಪುರುಷನದೋ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀಯದೋ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾಸೀನವಾಗಿ, ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸಾರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಉಗ್ರ ಸಂಯಮವು ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು, ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿ, ಕುಟುಂಬ, ದೇಶ ಹೀಗೆ ಯಾವುದನ್ನೇ ಕುರಿತದ್ದಾಗಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಮತ್ತಾವುದರ ಬಗೆಗೆ ಆಗಲಿ ಅದೇಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಭಗವಂತನ ನೈಜತೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಈ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಸಮಗ್ರ ತಾದಾತ್ಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅತಿಮಾನಸವನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಕರಣರೂಪದ್ದಾಗುತ್ತದೆ.

CWM, 12/64-71

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಎಲ್ಲ ಸಾಧಕರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಬೇಕು, ಕದನಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಪೂರ್ವಕಲ್ಪಿತ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು. ಹೋರಾಟವಲ್ಲ, ಸಾಮರಸ್ಯ ಯೌಗಿಕ ಜೀವನದ ನಿಯಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪೂರ್ವಕಲ್ಪಿತ ವಿಚಾರ ಬಹುಶಃ ಹಳೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡ ನಿರ್ವಾಣದ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುತ್ತಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾಣವನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಗುರಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ,

ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏಕತೆ ಮತ್ತು ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿವೆ. X ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನಿನಗಾಗಿ ವಿರೋಧವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದು ನನಗೆ ಕಠಿಣವೆನಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿನಗೆ Xನಿಗಾಗಿ ವಿರೋಧವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಹಾಗಾಗಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಕ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ಭಯ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಬರಬಾರದು. ವಿರೋಧ ಮತ್ತು ಜಗಳಾಡುವುದು ಇವು ಯೌಗಿಕವಾದವುಗಳಲ್ಲ, ಯೌಗಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲ; ಈ ಆಶ್ರಮ ಜಗಳಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವತೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಅಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಾಧಕರಿರುವ ಆಶ್ರಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ, ಅದಿನ್ನೂ ಯೋಗಿಗಳ ಆಶ್ರಮವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರರ್ಥ ವಿರೋಧ ಹಾಗೂ ಜಗಳಾಡುವಿಕೆ ಇವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು ಅರಸುವವನ ಧರ್ಮವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ. ಯೋಗದ ಆದರ್ಶ ಎಲ್ಲರೂ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅವನ ಸುತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತಗೊಂಡಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಧಕರ ಜೀವನ ಈ ದೃಢ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರಬೇಕು, ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಕೂಡ ಅವುಗಳ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳು ಪ್ರಾಣಿಕದಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಧಾರದತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು, ಪ್ರಾಣಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದುದರ ಒಂದು ರೂಪ ಹಾಗೂ ಉಪಕರಣವಾಗಬೇಕು.- ಇದರರ್ಥ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಸೂಯೆ, ಹೋರಾಟ, ದ್ವೇಷ, ವಿರೋಧ, ವೈರ-ಸಾಧನ ಹಾಗೂ ಇತರ ಅನಿಷ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಕ ಭಾವನೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಹಂಕಾರದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರೇಮ, ಆಸಕ್ತಿ ಇವು ಮಾಯವಾಗಬೇಕು. ಕೇವಲ ಅಹಂಕಾರದ ಸಲುವಾಗಿ ಇರುವ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ನೋವುಂಟಾದ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಪ್ತಿಯುಂಟಾದ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ವೈರ-ಸಾಧನವನ್ನು ಹಾಗೂ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಹಿಂದೆ ನಿಜವಾದ ಜೀವಿಸುವಿಕೆ, ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಏಕತೆ ಇವಿರಬೇಕು: ಸಹಜವಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅಶುದ್ಧತೆಯಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ಕೂಡ ಮಾಯವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ಆದರ್ಶ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಭಿನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಹುದು. ಒಂದು ರೀತಿ ಎಂದರೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರರ್ಥ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕುರಿತು ಅವನಲ್ಲಿ ಜುಗುಪ್ಸೆ ಇದೆ ಎಂದಲ್ಲ, ಅದು ಜಗತ್ತಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಜುಗುಪ್ಸೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರರ್ಥ ಅವನು ಕೇವಲ ತನ್ನ ಕೇಂದ್ರ ಗುರಿಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದಿದೆ. ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ಯೋಚನೆ ಒಮ್ಮೆ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವುಗಳ ನಿಜವಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಇತರರೊಡನೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಏಕಗೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತಾನಿದ್ದಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದುವರಿದು ಹೋಗುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದೆಲ್ಲವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಗೌಣವಾಗಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿ ಇಡುವುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಕ್ಷಮತೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹದನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವುದಾಗಿದೆ. ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದೆಂದು ಬಯಸುವ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು- ಅಶುದ್ಧತೆ, ಅಸೂಯೆ, ಕೋಪ, ಅಹಂಕಾರಕ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಬೇಡುವುದೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಆಂತರಿಕ ಸತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು, ಆತ್ಮ ಆತ್ಮದೊಡನೆ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಭಗವಂತನ ದುಂಡುಪಟ್ಟಿ (hoop)ಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಂಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬೇಕು.

CWSA, 31/288-89

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಶರಣಾಗತಿಯ ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನೀವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ಗಂಭೀರ ತೊಂದರೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದ್ದಾಗಿದೆ. ನೀವು ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗದಿದ್ದರೆ ಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಬೇಡ. ನೀವು ಮಾನವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ಯಾವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಇಲ್ಲದವರಾದಾಗ, ಅಂತಸ್ಸಾರದವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಮತ್ತು

ನಿಮ್ಮ ಒಂದೇ ಗುರಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅವನಿಂದ ಚಾಲನೆಗೊಳಗಾಗಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದಾಗ ನೀವು ಆ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬಲ್ಲಿರಿ.

CWM, 3/5

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ವಿಮುಕ್ತಿಗಳು

ಈ ಸಿದ್ಧಿಯ ಮೂರ್ತರೂಪಗಳು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ವಿಮುಕ್ತಿಯತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಅತಿಮಾನಸ ಏಕತೆಯ ಇಡೀ ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದು, ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ನೋವಿನಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮಾನಸಿಕ ವಿಮುಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಿಯು ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಮನಸ್ಸು (Mind of light) ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ರಹಸ್ಯ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತದೆ, ಅದರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೈವೀಶಬ್ದದ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಣಿಕ ವಿಮುಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಆಸೆಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನ ಸಂಕಲ್ಪದೊಂದಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸತತ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಾಂತಿ, ಪ್ರಶಾಂತತೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಿರೀಟಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವ, ಭೌತಿಕ ಕಾರ್ಯ-ಕಾರಣಗಳ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಭೌತಿಕ ವಿಮುಕ್ತಿಯಿದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವ-ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ನಂತರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮಗಳ ದಾಸನಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಯಮಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅವಚೇತನದ, ಅರ್ಥ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದ ಮಾಮೂಲಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ

ವಿಮುಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಾನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕುರುಡು ನಿಯತವಾದದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಸಂಕಲ್ಪ, ಅತ್ಯಂತ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ, ಅತಿಮಾನಸ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರಾವುದೂ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸದು.

Bulletin, August 1953.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ, ಗಾಢನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರೆ ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಹೃದಯ ಹಾಗೂ ಸ್ವಭಾವ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಪರದೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ- ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಆಂತರಿಕ ಸಹಾಯ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಬರುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕ ಹಾಗೂ ಅನುಭವ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ಕಡಿಮೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದರೆ ಹಾಗೂ ವಿನಮ್ರತೆ, ಶರಣಾಗತರಾಗಲು ಸಂಕಲ್ಪ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೆ ಇದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇಬೇಕು. ಇದೊಂದರ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಬಲ ಇಲ್ಲವೆ ತಪಸ್ಸು ಇವುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

CWSA, 29/69

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಶರಣಾಗತಿಯ ವಿಧಾನವೇ ಸ್ವತಃ ಒಂದು ತಪಸ್ಸಾಗಿದೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ತಪಸ್ಸಿನ ವಿಧಾನದ ಎರಡು ಪಟ್ಟಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಶರಣಾಗತಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಶರಣಾಗತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಾಗಲೂ ಕೂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವು ಸತತ ಭಾವನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯವೊಂದು ಬರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ

ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ತೊಂದರೆಗಳು ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಭಗವಂತನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವದ ಶರಣಾಗತಿ ಪೂರ್ತಿಯಾದುದರ ಕುರುಹು. ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಈ ಅನುಭವವಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆ ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವರನ್ನು ಅನುಭವವಾಗುವವರೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು- ಮತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಅದು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ತಪ್ಪಾದ ಶಕ್ತಿಯ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಭಗವಂತನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಇರಿಸಬಹುದು. ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಶರಣಾಗತಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿನ ಮೂಲಕ ಬೆಳೆಯುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

CWSA, 29/82

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ, ಒಂದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ದೈವೀಕೃಪೆಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಂದ ಆಗುವಂತಹದು, ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೀವ್ರಗತಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಎರಡನೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗತಿ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಬಹಳ ಅಚಂಚಲವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ನೀಡುತ್ತ ದೈವೀಶಕ್ತಿ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅಚಂಚಲವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಕೊನೆಯ ಷರತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಯ ಮನೋಭಾವ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರ ಹಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ತಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಯೋಚನೆಯ ಹಾಗೂ ಸಂಕಲ್ಪದ ಬಹಳ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಚಲನೆಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡವರು ತಮ್ಮ ಚಲನೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಲಗೊಳಿಸುವುದು ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣೆಯನ್ನು

ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರರ್ಥ ಅವರು ಯೋಗವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾರರು ಇಲ್ಲವೆ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣೆಯತ್ತ ತಲುಪಲಾರರು ಎಂದಲ್ಲ- ಕೇವಲ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಾದ್ಯಂತ ಸಾಗಿ ಹೋಗಲು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆ, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಧಾರ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ.

CWSA, 29/83

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಅನುಬಂಧ:

ಸಮಗ್ರ ಯೋಗ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಜೀವನ

ನಾನು ಇದನ್ನು ಸಮಗ್ರ ಯೋಗ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಅದರರ್ಥ ಅದು ಹಳೆಯ ಯೋಗಗಳ ಅನೇಕ ವಿಧಾನಗಳ ಸಾರವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ- ಅದರಲ್ಲಿ ಅದರ ಗುರಿ, ನಿಲುವು ಮತ್ತು ಇಡಿಯಾದ ವಿಧಾನ ಹೊಸದಾಗಿರುವವು.

ಹಳೆಯ ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅದು ಹೊಸದಾದದ್ದು:

1. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಗುರಿ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ನಿರ್ವಾಣದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು, ಗೌಣವಾದ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕ ವಿಷಯಗಳೆಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಖಚಿತ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದವುಗಳೆಂದು ಬದಲು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇತರ ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೋಹಣ ಎಂಬುದಿದ್ದರೆ ಅದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಇಲ್ಲವೆ ಆರೋಹಣದ ಪರಿಣಾಮವೆಂದಾಗಿ ಆಗಿರಬಹುದು- ಆರೋಹಣ ನಿಜವಾದ ವಿಷಯ. ಇಲ್ಲಿ ಆರೋಹಣ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ, ಆದರೆ ಅದು ಅವರೋಹಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆರೋಹಣದಿಂದ ದೂರಕಿಸಿದ ಹೊಸಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅವರೋಹಣ ಅದೇ ಸಾಧನೆಯ ಮೊಹರು ಹಾಗೂ ಮುದ್ರೆ. ತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ವೈಷ್ಣವ ತತ್ವ, ಜೀವನ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ದೈವೀ ನೆರವೇರಿಕೆ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

2. ಏಕೆಂದರೆ ಅರಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ ವಿಷಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ದೈವೀ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಮಹತ್ವಾಧನೆಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿ-ಪ್ರಜ್ಞೆಗಾಗಿ ಲಾಭ ಗಳಿಸಬೇಕಾದ ಏನೋ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದದ್ದು, ವಿಶ್ವದಾಚೆಗಿನ ಮಹತ್ವಾಧನೆಯಲ್ಲ - ಹಾಗೆಯೇ ಲಾಭಗಳಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ, ಇನ್ನೂ ಸಂಘಟನೆಗೊಂಡಿರದ ಇಲ್ಲವೆ ಪೃಥ್ವಿಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನೇರವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರದ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ (ಅತಿಮಾನಸ)ವನ್ನು ತರುವುದಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಂಘಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನೇರವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
3. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಈ ವಿಧಾನ ಅದರ ಎದುರಿಗಿರಿಸಿದ ಗುರಿಯ ಹಾಗೆಯೇ ಇಡಿಯಾಗಿದೆ, ಸಮಗ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಾಗೂ ಸ್ವಭಾವದ ಇಡಿಯಾದ, ಸಮಗ್ರವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಕ್ರಿಯೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂದು ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗೆ ಸದ್ಯ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತವೆಂದು ಭಾಗಶಃ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಭಿನ್ನತಾಸೂಚಕಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಹಳೆಯ ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು (ಇಡಿಯಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ) ಇಲ್ಲವೆ ಅದರಂಥವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶೋಧ ಹಾಗೂ ಆಂತರಿಕ ಸೃಷ್ಟಿ ಇವುಗಳಿರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಮಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೆ ಸಾರಿ ಹೇಳಲಾಗಿರುವ, ಇರಿಸಿರುವ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಕಾಶ ರಚಿಸಿರುವ, ಜಲ್ಲಿಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಮಾರ್ಗಮಾಡಿರುವ, ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾದದ್ದೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ದಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಪರಿಭಾಷಕನೆಂದು ನನ್ನ ಗುರಿಯಿರುವ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಯೋಗ ಹಳೆಯ ದಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮರುಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿರಿಸುವುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ವಿಶೇಷ ಸಾಹಸವಾಗಿದೆ.

ದೈವೀ ಜೀವನ

ಪಶು ಸದೃಶವಾಗಿರುವ, ಅಹಂಮನ್ಯತೆ ಇರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು-ಕೊಳ್ಳುವುದು, ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸತ್ತೆಯಾಗುವುದು, ನಮ್ಮ ನಸುಬೆಳಕಿನ ಇಲ್ಲವೆ ಮಬ್ಬಾದ ಭೌತಿಕ ಮಾನಸಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಅತಿಮಾನಸದ ಜ್ಞಾನೋದಯದ ಪರಿವರ್ತನೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಭೌತಿಕ ನೋವು ಹಾಗೂ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ವೇದನೆ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ತೃಪ್ತಿಯ ಒತ್ತಡ ಇರುವಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸ್ವ-ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ದಿವ್ಯಾನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು, ಯಾಂತ್ರಿಕ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪೆಂದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು, ಮರಣ ಹಾಗೂ ಸತ್ತ ಬದಲಾವಣೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಅಧೀನವಾದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದು ನೆರವೇರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು- ಇದನ್ನು ಭೌತದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಪ್ರಕಟಣೆ ಹಾಗೂ ಭೂಮಂಡಲದ ಉತ್ಪಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುರಿಯೆಂದು ನಮಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

*

ದೈವೀ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆರೋಹಣ ಮಾಡುವುದು ಮಾನವನ ಪ್ರಯಾಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಯಜ್ಞಾಹುತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಾತ್ರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ನಿಜವಾದ ವ್ಯವಹಾರ ಹಾಗೂ ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಇತರ ದಿನಾಯುಷ್ಯದ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಕಗಳ ನಡುವೆ ತೆವಳುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಿಮಿಯಂತಾಗುತ್ತಾನೆ, ಆ ಕ್ರಿಮಿಗಳು ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿರುವ ಚುಕ್ಕೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಹಾಗೂ ನೀರುಗಳಲ್ಲಿ-ರುತ್ತವೆ, ಭೌತಿಕ ವಿಶ್ವದ ದಿಗಿಲುಹುಟ್ಟಿಸುವ ಭವ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಮಣ್ಣು ನೀರುಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿವೆ.

CWSA, 21, 22/4, 48

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ನಿರ್ಮಾಣವೋ ಇಲ್ಲವೆ ಉಚ್ಚತರ ಉತ್ಪಾದಿಯೋ?

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮನುಷ್ಯನ ಉತ್ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಏಕೈಕ ಉದ್ದೇಶ ಅವನು ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ನೈಜತೆಗೆ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ತನ್ನಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಸನಾತನನ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾದ ತನ್ನನ್ನು ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ, ಬೇರೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೋ ಇರುವ ಸತ್ತೆಯ ಉಚ್ಚತರ ಗಣ್ಯತೆಯತ್ತ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಆ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಹೆಜ್ಜೆಯೇ ಉತ್ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿರ್ಗಮನವಾದರೆ, ಆಗ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈಗಾಗಲೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನದೇನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ರೀತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಗುರಿ ಇಲ್ಲವೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕೊನೆಯ ಎತ್ತರ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಏನೆಂದರೆ ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಹಂತವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ತಿರುವನ್ನು ತಲುಪುವುದಾಗಿದೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಅದರದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಈ ನಿಮ್ಮತರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಹೊರಗೆ ದಾಟಿಹೋಗುವುದಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಆತ್ಮದ ಸಿದ್ಧಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲಭೂತ ಹಾಗೂ ಸಮಗ್ರ ಪರಿವರ್ತನೆ ಕೂಡ ಇದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ, ಆತ್ಮದ ಮೈವೆತ್ತ ಜೀವನದ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿಸಲು, ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ದೈವೀ ಜ್ಞಾನದತ್ತ ದಾಟಿಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು, ತನ್ನ ಮುಸುಕನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಹಾಗೂ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಮಯ ದೈವೀಪ್ರಜ್ಞೆ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ದೈವೀ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಸತ್ತೆಯ ಅದರ ವಿಶ್ವಂಭರ ದಿವ್ಯಾನಂದವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸಲು ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಹೊಂದಿದೆ. ಆಗ ಇನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಏನೋ ಒಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ

ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು (ಭೂರಿ ಅಸ್ವಷ್ಟ ಕರ್ತವ್ಯಮ್) ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೂ ತಲುಪಬೇಕಾದ ಎತ್ತರವಿದೆ, ದರ್ಶನದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಆವರಿಸಬೇಕಾದ ವೈಶಾಲ್ಯವೊಂದಿದೆ, ಆ ಸಂಕಲ್ಪದ ರೆಕ್ಕೆಯಿದೆ, ಭೌತಿಕ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದ ಸ್ವ-ದೃಢೀಕರಣವಿದೆ.

SABCL, Vol.19/889- 90

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 17ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2018 ರ ಶನಿವಾರದಂದು ಮೀರಾಂಬಿಕ ಸ್ಕೂಲ್ ಫಾರ್ ನ್ಯೂ ಎಜ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ “ಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಸರಣ” ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯಿತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಡಾ|| ಕುಸುಮ ಎನ್. ಭಟ್ಟ, ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿ. ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು, ಮನೋನಂದನ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠ, ಸಿವಿಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್ ರವರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಜ್ಞಾನದ ಸಂಕೇತವಾದ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕ ವೃಂದ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದರು. ನಂತರ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಂಬತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಿದರು. ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ವಿಧಿಯನ್ನು ಭೋದಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಳೆದ ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ತಮ್ಮ ಸಂತಸದ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಸವಿನೆನಪುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ವಂದೇಮಾತರಂ ಗೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು.

ದಿನಾಂಕ 21ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2018 ರ ಬುಧವಾರದಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ ಟ್ರಸ್ಟ್ ವತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7.00 ರಿಂದ 7.30 ರವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಾಯಂಕಾಲ 5.00 ಗಂಟೆಯಿಂದ 6.30 ರವರೆಗೆ “King Ashwapati’s Vision and the Boon” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಡಿ. ಸತ್ಯವಾಣಿ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ಕೇಂದ್ರ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಎಂಬುವರಿಂದ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ 21ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿಯಿಂದ 20ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 2018 ರ ವರೆಗೂ “Here is Bliss” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ಕೇಂದ್ರ, ಲೋಣಿ B.K. (ಕೆ.ಸಿ.22)

ಕೇಂದ್ರದ 10ನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವವನ್ನು ದಿನಾಂಕ 21-01-2018 ರಂದು ಕೇಂದ್ರದ ಆವರಣದಲ್ಲಿಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಮ್. ಕೋರೆ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಪಿ.ಎಲ್.ಡಿ. ಬ್ಯಾಂಕ್, ಇಂಡಿ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಸ್. ಸಿಂಹ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಅವರು ದೀಪ ಬೆಳಗಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ ಅವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿ ಪ್ರೊ. ಶ್ರೀಮತಿ ಉಮಾದೇವಿ ಸಿಸಿಫಿ, ವೀರಪುಲಕೇಶಿ ಕಾಲೇಜು, ಬಾದಾಮಿ ಅವರು “ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಯೋಗ” ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸುಧೀರ್ಘವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಇನ್ನೋರ್ವ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾದ ಶ್ರೀ ಮಹಾನಂದ ಬಿರಾದಾರ, ಹತ್ತಿ ಅವರು ತೀವ್ರತರವಾದ ಅಭಿಪ್ರೇ, ನಿರ್ಧಾರಕ್ಷೀಣವಾದ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗತಿ ಇವು ಮೂರು ಸಾಧಕರಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನೂರಾರು ಗುರುಬಂಧುಗಳು ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರದು ಸಿಂಹಪಾಲು. ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಸಾದದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಚಡಚಣ (ಕೆ.ಸಿ.34) ಸ್ಥಳೀಯ ಶ್ರೀ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ದಿ. ಶ್ರೀ ಎಮ್.ಆರ್. ಜಹಗಿರದಾರ ಅವರು ಬರೆದ

‘ಸಾವಿತ್ರಿ’ (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ) ಪುಸ್ತಕದ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ದಿನಾಂಕ 22-01-2018 ರಂದು ಶ್ರೀ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಿ.ಈಡಿ. ಕಾಲೇಜಿನ ಸಭಾಭವನದಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಸ್. ಸಿಂಹ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಸಮಿತಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಡಾ|| ರಾಜಶೇಖರ ಮಠಪತಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಅವರು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಡಾ|| ಆರ್.ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು ಸಮಗ್ರ ಸಾವಿತ್ರಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀ ಎಮ್.ಆರ್. ಜಹಗಿರದಾರ ಅವರ ಈ ಕೃತಿ ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಶ್ರೀ ಎಮ್.ಆರ್. ಜಹಗಿರದಾರ ಅವರು ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೀಯರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ ಅವರು ಈ ಗ್ರಂಥವು ಎಂದೋ, ಎಲ್ಲಿಯೋ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಶ್ರೀ ಜಹಗಿರದಾರರ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯಂದು ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಚಡಚಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಔಚಿತ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ಯಂಕಂಚಿಯವರು ಪ್ರಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ|| ಡೋಣಗಾವ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಆರ್. ಅವಜಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಗಣ್ಯರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

**STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS
ABOUT NEWSPAPER AKHIL BHARAT PATRIKA**

FORM IV

1. Place of Publication : Bangalore
2. Periodicity of its Publication : Monthly
3. Printer's Name : Ajit Sabnis
Nationality : Indian
Address : No. 39 & 38 (P) 30th Main, 9th Cross,
Sri Aurobindo Marg, J P Nagar I Phase,
Bangalore - 560 078.
4. Publisher's Name : Ajit Sabnis
Nationality : Indian
Address : No. 39 & 38 (P) 30th Main, 9th Cross,
Sri Aurobindo Marg, J P Nagar I Phase,
Bangalore - 560 078.
5. Editor's Name : Dr. K.S. Amur
Nationality : Indian
Address : No. 39 & 38 (P) 30th Main, 9th Cross,
Sri Aurobindo Marg, J P Nagar I Phase,
Bangalore - 560 078.
6. Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners
or shareholders holding More than one per cent of the total capital.
Name : Sri Aurobindo Society
Nationality :
Address : No. 11, Saint Martin Street,
Puducherry - 605 001.

I, Ajit Sabnis, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/-

Ajit Sabnis

Date : 28-02-2018

*Our body's cells must hold
the Immortal's flame.*

- Sri Aurobindo

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 60 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No : RNP/KA/BGS/368/2018-2020

Date of Publication on 7th of Every Month

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till : 31-12-2020

Licensed to Post at BG PSO, Mysore Road, Bengaluru - 560 026

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿ ಗೃಹ ಸೌಲಭ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ಭಕ್ತರು, ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು, ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಶಾಖೆಗಳ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯದಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದು. ಸದಸ್ಯರು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ:

ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ,
ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.

ದೂರವಾಣಿ: 080 - 22339882, 22459628

Ed. : Dr. K.S. Amur, M.Sc., PhD, Pub : Ajit S. Sabnis.

Ptd. by M/s Sessaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',

J.P. Nagar I Phase, Bengaluru - 560 078. Phone : 080 - 2244 9882.